

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

Nr. 31.350

30 augustus 1996

TB

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 24 maart 1995 betreffende de haar voor het jaar 1990 opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen.

1. Aanslag, bezwaar en geding voor het Hof

Aan belanghebbende is voor het jaar 1990 een aanslag in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen opgelegd, welke aanslag, na daartegen gemaakt bezwaar, in welk bezwaar belanghebbende bij uitspraak van de Inspecteur niet-ontvankelijk is verklaard, door de Inspecteur ambtshalve is verminderd tot een aanslag naar een belastbaar inkomen van f 9.625,--.

Belanghebbende is tegen die uitspraak in beroep gekomen bij het Hof, dat deze uitspraak heeft vernietigd, belanghebbende ontvankelijk in haar bezwaar heeft verklaard en de aanslag zoals deze luidt na de ambtshalve vermindering heeft gehandhaafd.

2. Geding in cassatie

Belanghebbende heeft tegen 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld en daarbij twee middelen van cassatie voorgesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft bij verzoekschrift het cassatieberoep bestreden.

3. Beoordeling van de middelen van cassatie

3.1. Middel 1 kan niet tot cassatie leiden. Zulks behoeft, gezien artikel 101a van de Wet op de rechterlijke organisatie, geen nadere motivering, nu het middel niet noopt tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

3.2. Middel 2 richt zich tegen 's Hofs oordeel dat het geen termen aanwezig acht voor een veroordeling in de kosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken aangezien partijen, hoewel daarop bij de oproeping geattendeerd, daartoe geen verzoek hebben gedaan.

Uit het enkele uitblijven van een verzoek van belanghebbende om, indien zij geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, veroordeling van haar wederpartij in de kosten van het geding, kan niet worden afgeleid dat belanghebbende geen aanspraak maakt op deze kostenveroordeling. Hieruit volgt dat het middel is gegrond.

3.3. In het heden onder nummer 31.348 gewezen arrest van de Hoge Raad is overwogen dat de in dat arrest beoordeelde hofuitspraak, voor zover het de proceskosten betreft, niet in stand kan blijven, en heeft de Hoge Raad, zelf de zaak afdoende, alsnog een kostenveroordeling ter zake het desbetreffende geding voor het Hof uitgesproken. De hofuitspraak die in het onderhavige geding aan de orde is, hangt met de eerder genoemde hofuitspraak samen in de zin van het Besluit proceskosten fiscale procedures, zodat voor een kostenveroordeling in de onderhavige zaak geen plaats meer is. Het middel kan mitsdien niet tot cassatie leiden.

3.4. De Hoge Raad ziet aanleiding wegens de gegrondheid van middel 2 - hoewel dit niet tot cassatie leidt - de Staatssecretaris van Financiën te gelasten het door belanghebbende verschuldigd geworden griffierecht te vergoeden, in voege als in dictum vermeld.

4. Proceskosten

Gelet op de kostenveroordeling in de samenhangende zaak onder nummer 31.348 is voor een afzonderlijke kostenveroordeling in de onderhavige zaak geen plaats.

5. Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep, gelast dat door de Staatssecretaris van Financiën aan belanghebbende wordt vergoed het door deze ter zake van de behandeling van het beroep in cassatie verschuldigd geworden griffierecht ten bedrage van f 75,--, en bepaalt dat door de Griffier van de Hoge Raad aan belanghebbende wordt terugbetaald het ter zake van de vervanging van de mondelinge uitspraak bij het Hof gestorte bedrag van f 150,--.

Dit arrest is op 30 augustus 1996 vastgesteld door de raadsheer Van der Linde als voorzitter, en de raadsheren Bellaart en Van der Putt-Lauwers, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van Hooff, en op die datum in het openbaar uitgesproken.

Van Hooff

Van der Linde